

احمد الشقیری
در برنامه
تلویزیونی اش
در مورد
پیشرفت در
زیرساختهای
آب رسانی و
یا نگهداری از
آثار باستانی
کشور خود
سخن میگوید
در حالی که
همین عربستان
سعودی طی
سالها بمباران
کشور یمن
زیرساختهای
آب رسانی
این کشور را
ناپود کرد و
حتی متعمدانه
دست به
ویرانی آثار
باستانی یمن زد

بنا به هر دلیلی روزی تصمیم بگیرند که در کشورهای خلیج فارس کار نکنند. اینجاست که می بینیم پیشرفت در کشورهای عربی- غربی یک پیشرفت بدون پشتوانه و شکننده است.

جنایت و مکافات!

چه ارتباطی بین پیشرفت کشور و جنایت و استعمار در حق ملت های دیگر وجود دارد؟ این جنایت ها آیا به پیشرفت شما ضرری وارد نمی کند؟ پیشرفت و جنایت چه نسبتی باهم دارند؟
احمد الشقیری در برنامه تلویزیونی اش در مورد پیشرفت در زیرساخت های آبرسانی و یا نگهداری از آثار باستانی کشور خود سخن می گوید در حالی که همین عربستان سعودی طی سال ها بمباران کشور یمن زیرساخت های آبرسانی این کشور را نابود کرد و حتی متعمدانه دست به ویرانی آثار باستانی یمن زد. آیا ممکن است حاکمیت یک کشور دست به نابودی کشوری دیگر بزند و از سویی در فکر پیشرفت کشور خود باشد و ملتش آسوده از پیشرفت هایش لذت ببرند؟ هرگز این گونه نیست؛ بیا بیاید دقیق تر و بدون تعارف در این باره صحبت کنیم:

در جنگ یمن، عربستان و امارات نقش اجرایی داشتند و سیاست گذاری، طراحی و فرماندهی جنگ از جانب امریکا صورت می گرفت و از قضا جنگجویان نیز- همانند کارگرهای صنایعشان- از کشورهای دیگر تأمین می شد و با این اوصاف می توان گفت عربستان سعودی نقش مادر خرج را بازی می کرد! با این همه نتوانست کاری از پیش ببرد و هر روز بیشتر شکست خورد. شکست در عملیات نظامی تجاوزکارانه به طرف مقابل این مشروعیت را می دهد که او نیز وارد خاک کشور شود. در واقع امروز این امکان از حیث قواعد جنگ و این اقناع اجتماعی وجود دارد که یمن وارد خاک عربستان شود و بخشی یا همه آن را به تصرف خود درآورد و حاکمیت فعلی را ساقط کند. ضربات موشکی یمن به آرامکو در عربستان و همچنین به مراکز حیاتی امارات نشان داد که یمنی ها این حق را برای خود محفوظ می دانند و در صورت توان نظامی از

اشغال خاک عربستان هیچ ابایی ندارند و دائماً در این مورد ابراز علاقه هم می کنند!

وابستگی نظام های مرتجع خلیج به قدرت های خارجی در سطح کلان نظامی و سیاسی یک وابستگی در مرگ و زندگی است و همه اجزای مادون آن کشور را به تبع خود وابسته می کند. به عبارتی همانگونه که در سطح نظام بین الملل یک کشور مجبور می شود مجری سیاست های کلان و طراحی های دیگری باشد در سطح کشورداری هم مجبور به این کار خواهد شد چرا که دیگر مجبور است در بند بند اجزایش وابسته باشد و گرنه با شانه خالی کردن آن قدرت همه دستاوردهایش را باید رها کند و در برود.

امریکا باترک افغانستان نشان داد که به راحتی ممکن است با پایان تاریخ انقضای همپیمانان شیرده اش آنها را در برابر دشمنانشان تنها بگذارد. امروز این برای همه همپیمانان امریکا بسیار روشن شده است. تا جایی که سعودی ها را به فکر دوستی با دشمنان خونی اش مثل ایران و حتی یمن انداخته است.

در صورتی که عربستان سعودی با سناریوی مشابه افغانستان مواجه شود بزودی به دست یمنی هایی فتح خواهد شد که روی زمین فاتح قطعی جنگ هستند. در این صورت همه زیرساخت هایی که توسط امریکایی ها در عربستان ایجاد شده به دست نیروهای مقاومت فتح خواهد شد و به نفع جبهه مقاومت اسلامی مصادره و غرامت زیان یمنی ها از این منبع پرداخت خواهد شد.

مقصود آنکه مهم ترین زیرساخت پیشرفت یک کشور، بسیار قبل تر از اینترنت ۵G، استقلال یک کشور است، چیزی که احمد الشقیری هرگز در مورد آن سخن نمی گوید!

